

VÍRA PROMĚŇUJE

Mt 15,21-28 Co zmůže víra

Introit:

Jak je tvůj příbytek milý, Hospodine zástupů! Má duše zmirá steskem po Hospodinových nádvořích, mé srdce i mé tělo plesají vstříc živému Bohu! Vždyť i vrabec přístřeší si najde, vlaštovka si staví hnízdo u tvých oltářů, aby svá mlád'ata zde uložila, Hospodine zástupů, můj Králi a můj Bože! Blaze těm, kdo bydlí ve tvém domě, mohou tě zde vždycky chválit. Blaze člověku, jenž sílu hledá v tobě, těm, kteří se vydávají na pout'.

První čtení Gn 32,23-32 Jákobův zápas s Bohem

A té noci vstal, vzal obě své ženy i obě své služky a jedenáct svých synů a přebrodil se přes Jabok. Vzal je a převedl je přes potok se vším, co měl. Pak zůstal Jákob sám a tu s ním kdosi zápolil, dokud nevzešla jitřenka. Když viděl, že Jákoba nepřemůže, poranil mu při zápolení kyčelní kloub, takže se mu vykloubil.

Neznámý řekl: "Pust' mě, vzešla jitřenka." Jákob však odvětil: "Nepustím tě, dokud mi nepožehnáš." Otázal se: "Jak se jmenuješ?" Odpověděl: "Jákob." Tu řekl: "Nebudou tě už jmenovat Jákob (to je Úskočný), nýbrž Izrael (to je Zápasí Bůh), neboť jsi jako kníže zápasil s Bohem i s lidmi a obstáls."

A Jákob ho žádal: "Pověz mi přece své jméno!" Ale on odvětil: "Proč se ptáš na mé jméno?" A požehnal mu tam. I pojmenoval Jákob to místo Peniel (to je Tvář Boží), neboť řekl: "Viděl jsem Boha tváří v tvář a byl mi zachován život." Slunce mu vzešlo, když minul Penúel, ale v kyčli byl chromý.

Text kázání Matouš 15,21-28:

Ježíš odtud odešel až do okolí Týru a Sidónu. A hle, jedna kananejská žena z těch končin vyšla a volala: "Smiluj se nade mnou, Synu Davidův! Má dcera je zle posedlá." Ale on jí neodpověděl ani slovo. Jeho učedníci přistoupili a žádali ho: "Zbav se jí, vždyť za námi křičí!" On odpověděl: "Jsem poslán ke ztraceným ovcím z lidu izraelského." Ale ona přistoupila, klaněla se mu a řekla: "Pane, pomoz mi!" On jí odpověděl: "Nesluší se vzít chleba dětem a hodit jej psům." Ona řekla: "Ovšem, Pane, jenže i psi se živí z drobtů, které spadnou ze stolu jejich pánů." Tu jí Ježíš řekl: "Ženo, tvá víra je veliká; staň se ti tak, jak chceš." A od té hodiny byla její dcera zdráva.

Zoufalá žena, lidé naříkající kvůli svému trápení, kvůli své bolesti. To je obraz, který jsme zvyklí vídat ve zpravodajstvích ze světa. Je takových obrazů hodně. Fotografií roku na World Press Photo se stal snímek hořícího muže z Venezuely. Předsedkyně poroty této fotografické soutěže konstatovala, že: „Snímek odráží ohromnou energii a dynamiku. Jsou tam barvy, pohyb, je velmi dobře komponovaný a velice silný a vzbuzuje okamžité emoce. (Magdalena Herreroová). Stojíme vpovzdálí, hodnotíme a jaksi se nás bolest vzdálených netýká, asi ani nemůže týkat, je to daleko, nemáme možnost pomoci. Ale i ze své blízkosti známe příběhy zoufalství, možná to jsou i naše vlastní příběhy.

O Ježíši jsme četli, že naříkající žena byla nedaleko a dokonce se na Ježíše obrátila osobně, ale on si jí nevšímá a když ho oslovila přímo, tak ji dokonce odmítá jako psa. Skutečně se něco takového stalo? A když, proč se o tom má dozvědět celý svět? Proč nám Matouš zachoval tento příběh? Vždyť v souvislosti s Ježíšem mluvíme vždy o jeho vstřícné pomoci.

Profesor Pokorný rád ve svých výkladech opakuje, že příběhy s Ježíšem, které se nám jako křesťanům nelíbí se velmi pravděpodobně staly právě tak, jak jsou zapsány, jinak by v Bibli vůbec nebyly, protože z pohledu Ježíšových následovníků mu škodí.

Ježíš mlčí (Co dělat, když) a nás nenechává klidné, podobně jako jeho učedníky. "Zbav se jí, vždyť za námi křičí!" naléhají na Ježíše. Známe mnoho biblických míst, Starého i Nového zákona, kde lidí naléhavě žádají o pomoc a nenechají se odradit. I Jákobův příběh, který jsme slyšeli, zaznamenává Jákobovo naléhání na kohosi neznámého - známého, aby mu požehnal. Jákobův zápas o svůj život, o své poslání, o svou budoucnost tím vrcholí.

Sám Ježíš vypráví podobenství o vdově, která se nenechala odradit nepoctivým soudcem a tak dlouho za ním chodila, dokud jí nevyhověl. A Ježíš dodal: "Všimněte si, co praví ten nespravedlivý soudce! (I když se Boha nebojím a z lidí si nic nedělám, dopomohu jí k právu, poněvadž mi nedává pokoj. Jinak mi sem stále bude chodit a nakonec mě umoří.) Což teprve Bůh! Nezjedná on právo svým vyvoleným, kteří k němu dnem i nocí volají, i když jim s pomocí prodlévá?" V případě kananejské ženy Ježíš nejdříve mlčí a pak ji tvrdě odmítá.

Dnes jsme již zvyklí, na to, že zvěst o Boží blízkosti, pomoci a lásce je zvěstí pro všechny lidi na světě. Ale nebylo to tak vždycky. Izrael si Bůh vyvolil a tento lid měl a má ve vztahu k Bohu jedinečné postavení.

Kananejská žena, nežidovka, pohanka se přihlásila ve své prosbě právě k Bohu

Izraele. Něco takového se nedělá, nehodí se to, možná to vůbec není možné. Křesťané jsou přesvědčeni, že to možné je. A tento příběh naše přesvědčení potvrzuje.

Nezbývá nám, než se protřpět Ježíšovým mlčením, i jeho odmítavé odpovědi nám žádnou naději nenaznačují, nevíme a možná ani vědět nemáme proč Ježíš mlčí, ale přiznejme si že Ježíšovo a Boží mlčení sami známe, možná i pocit odmítnutí.

Jákob zápasil s Bohem o svůj život, pohanská žena o život své dcerky. Apoštol Pavel podává zprávu o svých modlitbách, kdy prosil Boha, aby ho zbavil ostnu v těle: „Kvůli tomu jsem třikrát volal k Pánu, aby mne toho zbavil.“

Jsou různé situace v životě, kdy se člověk obrací na Boha a urputně hledá pomoc.

Kananejská žena se doslechla o Ježíši a neodradilo ji, že Ježíš je Žid a může ji odmítnout. A nejen, že ji může odmítnout, ale skutečně ji odmítá, ona se však nevzdává.

Sám Ježíš musí vybojovat důvod, proč se s touto ženou vůbec bavit, proč jí nakonec vyhovět a její dcerku zbavit posedlosti.

Učedníci si musí poradit s nečekanou situací a strpět nejasnost, možná trapnost, se kterou si neví rady.

Všichni potřebují čas, potřebují svou situaci, svůj život s Bohem prozápasit.

Vytrvalá prosba kananejku změnila. Prostá žádost, aby Ježíš uzdravil její dceru se postupně vyvíjí a končí poznáním, že Boží lásky je dost pro všechny, že i psi se živí z drobtů, které spadnou ze stolu jejich pánů. Je dokonce ochotná přijmout i roli psa. Modlitba, setkání s Bohem prosebníka mění.

Všichni zúčastnění najednou poznali, že překážky, které vyvstaly jsou všechny překonány, že Božího chleba je dost pro všechny a milosrdenství vůči pohanům není na úkor Izraele.

Jákob odchází z nočního zápasu s požehnáním a poznáním, že Bůh má o něj zájem, když řekl: "Viděl jsem Boha tváří v tvář a byl mi zachován život."

Odchází s požehnáním, je proměněn, i když nadosmrti zraněn v kyčli.

Křesťan apoštol Pavel končí své modlitby za uzdravení konstatováním: „on, Bůh, mi řekl: ‚Stačí, když máš mou milost; vždyť v slabosti se projeví má síla.‘“

Je dobré vědět, že křesťané jsou závislí na židovském kořenu. Byli jsme naroubováni na víru Abrahama, Izáka a Jákoba. Bez praotce Izraele bychom se s Ježíšem neseťkali.

Nebojme se mít odvahu jako kananejská žena. Nebojme se spoléhat na Kristovo milosrdenství a Boží zastání. Nebojme se Boha prosit a modlit se o pomoc. Ježíš na opravdovou víru odpovídá a lidskou situaci proměňuje. Jsme zde jako křesťané a máme velikou šanci se nenechat od Kristovy pomoci odradit, vždyť Božího chleba je dost pro všechny. Amen.

Poslání: Bud'te milosrdní, jako je milosrdný váš Otec. Nesud'te a nebudete souzeni; nezavrhuje, a nebudete zavrženi; odpouštějte a bude vám odpuštěno. Dávejte a bude vám dáno; dobrá míra, natlačená, natřesená, vrchovatá vám bude dána do klína. Neboť jakou měrou měříte, takovou Bůh naměří vám."

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen